

Република Србија
УПРАВНИ СУД
5 У. 2786/11
06.10.2011.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Максимовић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Вукицом Латинковић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Д. Р. из Н. Б., улица ... , против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије ...бр. ... од ... године, у предмету издавања пробне возачке дозволе, у нејавној седници већа одржаној дана 06.10.2011. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба се **ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења-пробне возачке дозволе серијски број ... издате ... године, за управљање моторним возилом “Б” категорије, са роком важења до ... године (у образложењу оспореног решења погрешно наведено 2011.године, која очигледна грешка није исправљена).

Тужилац у тужби оспорава законитост решења туженог органа из свих разлога предвиђених Законом о управним споровима. Наводи да је право на управљање моторним возилом “Б” категорије стекао ... године, у време важења старог закона, па је тужени орган погрешно применио нови Закон о безбедности саобраћаја на путевима, који је ступио на снагу ... године, чиме је повређено начело правне сигурности и начело једнакости странака пред законом, на које недостатке је указао и у жалби, а које наводе тужени орган није оценио. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Правилно је, по оцени суда, одлучио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је тужиоцу издао пробну возачку дозволу, у складу са одредбом члана 182. став 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за коју одлуку је дао разлоге које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Према одредби члана 182. став 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима (“Службени гласник РС” бр. 41/09) пробна возачка дозвола ће се издати и лицу које је навршило 18 година, које први пут стиче право на управљање моторним возилом “Б” категорије. На ово лице примењују се одредбе прописане у ставу 2, 4, 5. и 7. овог члана. У ставу 9. истог члана је прописано да пробна возачка дозвола за лица из става 8. овог члана издаје се са роком важења од једне године.

Из списка предмета произлази да је тужилац, рођен ... године, да је дана ... године првостепеном органу поднео захтев за издавање возачке дозволе, уз који је, поред осталих доказа, доставио и уверење Центра за обуку возача “З.” из којег се види да је дана ... године положио возачки испит за управљање моторним возилима “Б” категорије.

Како је у поступку неспорно утврђено да је тужилац навршио 18 година и да први пут стиче право на управљање моторним возилима “Б” категорије, а захтев за издавање возачке дозволе је поднео ... године, то је и по оцени овог суда, правилно поступио првостепени орган када је тужиоцу издао пробну возачку дозволу, у складу са одредбом члана 182. став 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који је био на снази у време подношења захтева.

Суд је оценио, као неосноване, наводе тужиоца, да је право на управљање моторним возилима “Б” категорије стекао ... године, када је положио возачки испит, те да је првостепени орган био дужан да му изда возачку дозволу у складу са законом који је важио у

време полагања возачког испита. Ово стога, што се право на управљање моторним возилом стиче тек издавањем возачке дозволе, а положен возачки испит је само један од услова за издавање возачке дозволе, па како је захтев за издавање возачке дозволе тужилац поднео 10.01.2011.године, у време важења Закона о безбедности саобраћаја на путевима (“Службени гласник РС” бр. 41/09), то је тужени орган правилно применио закон који је важио у време подношења захтева, у складу са начелом законитости из члана 5. Закона о општем управном поступку.

Оцењени су и остали наводи тужиоца, али суд налази да исти не доводе у сумњу законитост оспореног решења.

Суд је решавао без одражавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, у складу са одредбом члана 33. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр.111/09)

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 06.10.2011.године, 5 У. 2786/11

Записничар
Вукица Латинковић,с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉК